

2-dik szám.

Január 7-én 1872.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan.-decz. 6 frt., 6 óra 3 frt. és 3 óra 1 frt 50 kr. Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvárusnál **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok-tere 7-ik szám. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nonperaille sor 10. kr.

Hirdetések felvételnek: NASCHITZ J. hirdetményi irodájában, Pest, József-ter 12-ik szám a. a hirdetésekkel illető közönséges és pénzes levelek szintén Naschitz I. irodájába czimezendők.

XXIV. kötet.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

De mit mongya tek. barátom uram satoralya ulyheji választashoz! A mi miniszterelnökünket! Horrendum dictu. Matolay Etele, hogy letola, betele! Ezt soha nem elhitem volna.

It bizonyosan muszka rubelek is porosz talirok dolgoztak megin; telegrafillentis mongya: ultramontan papisták öszeszövetkeztek baloldali tigrisekel: az izs bizonyosan ki fog sülnyi majd vallatasbul, hogy joboldali választok meg voltak ijesztve, nem mertek szavaznyi. Kitisgtelenek tartom, hogy földosztast izs igirtek baloldaliak. Majd küldünk petitiot!

De hogy papok izs elenünk fordultak, az retenedezs!

Olvasta barátom urampinteki Pesti Naplóban vezircziket? No azt én irtam, azt maganak elolvason. Soha retenegeteseb dolgot nem irtam mig iletemben:

„A herezegprimas egy padon Tisza Kalmánal! a kalocsai irsek egy padon Csikyvel, a jezsuiták karöltve a debreczenyi togatusokkal! Jekelfalusy püspök baloldali partvezir. — Püs-

pökök baloldalal egyesülten megbuktatnak Paulert s megtesznek Schwartz Gyulat cultusminiszternek!”

Lehetetlen volt ere ekipen fel nem kialtanom Pesti Naploban:

„Lelkünk milyen, milyen elborul, s szívünk csordultig telt keserüsígel!”

„Hat ezt irdemeltünk mi tületek, ti papok! (írom Naploba tovab) azir engete job oldal ti nektek, hogy egyházaknak rendelt alamsegilyt mind magatoknak tartsatok? ezirt eldugtunk sutba, kedvetekirt, valasszabadsag is polgari hazasag törvényeit? Ezirt hatraltatunk universitas alami intizetti declaralasad? Ezirt halgatunk el főrendi hazi reformal? Ezirt hunyunk be szemünket nispiskolai törvinny vigre nem hajtasan? Azirt engedünk csalhatlansagot kihirdetnyi? Ezirt teszünk mink bolonddá egisz orszagot rigentül fogva, mind a ti kedvetekirt, hogy baloldalhoz atsapjatok?”

Oh szent Krajcsik, oh szent Paczolay! irgalmaz nikünk!

„De megalyatok papok! (fenyegetem üket

Pesti Naploba osztand) csak ti trafikalyatok baloldaliakal, majd anak azok tinektek! Lehuznak rulatok ezifra reverendat, főrendi privilegiumot, eltörülnek zardakat, is barátokat meg apaczakat öszehazasitanak, mig pedig vin quardianokat vin apaczakal! Szip templomokat mind elvesznek, kalomistaknak, lutheranusoknak, zsidoknak anak! Papi jozzagokat mind elkonfiskalnak, s abul fizetnek quotat!“

Ezeknek megmontam!

Pesti Naplo meg kiata.

Most Üstökösben csak azirt rekapitulalok eztet, hogy hatasa anal nagyob legyen: így mig joban ellhiszik.

Alazatozs szolgálja

Tallérossy Zebulon.

Párbajok.

— Heine hagyományaiból. —

Egy udvaron két jó ökörben
Vitatkozó kedv támadt szörnyen.
Heves levén mindkettő vére,
Vitájuk oly bús véget ére,
Hogy egyikőjük felkiált,
S számárnak mondja másikat.
»Szamár« név nagy csúf minden ökrön,
Öklöz is a két John Bull rögtön.

Ez udvaron, ez időtájba'
Volt két számár is nagy vitába'.
Mindkét füles böszén civódott,
Mig egyik béketürest ódott,
S egy nagy iát tüzzel kivág,
S ökörnek hívja másikat.
Tudni való: számár szemében
»Ökör« czim mily nagy száalka légyen.

Párbajra hát! majd kiöklelték
Fejük-lábukkal egymás lelkét,
Kapott néhány rugást a podex.
Igy szabja a becsület-codex.

S a tanulság? merészlem vélni:
A párbaj olykor szükségképi.
Szükség megvinni a studensnek,
Kit mulya ficzkónak neveznek.

Don Pedró.

A számár becsületeért.

Egyszer a boldogult Eötvös József, miniszter korában, odajön hozzám a buffetben s mutatja a „Pecsovics“ élelzapot, melyben ő számárnak van lerajzolva valamely istentől elrugaszkodott élelzakatos által.

— Hát már érdemltem én ezt? szól hozzám egész érzékenyen.

— Ne vedd olyan sérelemnek, vigasztalám. A számár nem olyan megvetésre méltó személy. Majd mingyárt elmondok én neked egy számár történetet, a mi velem történt. — Tudva van, hogy én a svábhegyen teheneket tartok, tejet adok el, abbul élek. Emich barátom is azzal kereskedik, a tejpénzből szerezte az Athenaeumot. Egyszer Emich barátom azt mondja nekem, „van nekem egy szamaram, vedd meg; jó lesz az neked tejet behordani a városba.“ — Megvettem; egy iv novellát irtam érte. Előre képzeltem, hogy milyen nagy öröme lesz a majorosnének odahaza, hogy ha lesz egy számár a háznál. Lett hát! A mint meglátta a szamarat, elkezdett lármázni, hogy hisz ez a legvénebb számár a svábhegyen; ezt a legöregebb emberek is úgy ismerik már, mint a melyen kis gyerek korukban nyargaltak; nem tud ez már járni sem, nemhogy terhet hordani. Jaj de nagy számár volt, a ki ezt megvette! — Nem szóltam semmit, úgy tettem, mintha nem hallottam volna a megtisztelést, s magamban azt mondtam, jól van, már most hát vagyunk két szamarak a háznál. — Másnap a majorosné jön vissza a városból s mondja nagy dérdurral, hogy ő nem képes a tejet odabenn eladni, nem talál Pesten (!) kuntsaftot. — No jól van Rézi, te is számár vagy; már most vagyunk hát három szamarak a háznál.“ — Hanem azért csak bejárt Rézi a számárral és a tejjel s később hazahordta az exportbul nyert kincseket. — Hát egy hét mulva megragadja a galléromat az én Emich barátom s így fakad ki: — „Hüh, milyen nagy számár voltam én, hogy eladtam neked azt a vén szamarat; most ez a gonosztevő sorba elvezeti a majorosnédat az én régi tejevő kuntsaftjaimhoz, bemegegy a kapuikon, megáll az ajtójuk előtt s mind elhalálszsa az én régi vásárlóimat te neked!“ Én pedig örömtelten ölelém keblemhez az én barátomat, „no hála istennek, csakhogy hát négyen vagyunk már

szamarak, s négyünk között a legfurfangosabb a négylábu!"

Azóta tiszteletben tartom a szamarat, s nem veszem sértésnek, ha annak neveznek.

Eötvös jót nevetett a történetnek s nem nehezelt többé a szamárképü élezlapra.

Kakas Márton.

Az előrelátó háziur.

A fősvénységről hirhedt háztulajdonos ilyen czédlulát ragasztott kapujára ujév első napjára:

Itt a kintornázás,
házalás, koldulás, és
BOLDOG UJÉV KIVÁNÁS
TILTATIK.

Ujmódi reklám.

Egy pesti nyomda minden nála megjelenő ujság mutatószámának lenyomatta az első lapját s úgy küldte el a közönségnek külön kis füzetben.

De óh malheur! nem minden ezikk végződött ám be a lenyomott első lapon s így történt, hogy a »Heti Krónika« egy ezikke nagyon ominosus helyen van megszakitva s szóról szóra így hangzik:

Sz. Pétervár dec. 2. Andrássy gróf körlevele az orosz kormánykörökben nagy hatást tett. Goresakoff herczeg, a mint kezébe kapta az iratot s azt olvasá: sietett vele —

Itt a ezikk megszakad. S a jámbor olvasó zavarban van, nem tudja elképzelni, hogy Goresakoff herczeg vajon hová siethetett, kezében azzal a papírral?

Spanyolnád.

Kérkedésnek szele fujja
Gömbölyüre doktor Dolfít,
Minthogy feje, a kerek fej,
Andrássyéhoz hasonlít.

S lám Andrássyt föl nem fujja
A dicsekvés úgy, mint Dolfít,
Hallgat vele hogy a feje
A Dolfiéhoz hasonlít.

Nyullá lett Nubia párducza.

Szörnyü bünbánó képpel jelent meg a főispán előtt a járásbiróságra aspiráló, különben keménynyaku baloldali ur, kinek nevét hallva a főispán, így szólítja meg:

— Ah, hát ön baloldali tigris, tigris?

— Óh méltóságos ur, segíti ki egy jóakarója, nem tigris ő, megváltozott, most valóságos birka!

Az Úr cselekedte.

Tönkre tette a jég K. uram termését utolsó szálíg. Alig vonult el a zivatar, a kár megszemlélésre sietett K. uram, kísérve a jószívü plebános által, ki a pusztulás színhelyére érve így vigasztalá a szomorkodót:

— Ne búsuljon K. uram, az úr adta, az úr elvette. Istennek türelmünket próbáló keze tette ezt mind!

— De má ezt egy gyerekek se cselekedte vóna! — vágott közbe békétlenkedve a kárvallott.

Szini hatás.

Először került színre az »Eczetkereskedő«.

Előadás után kérdi a jelen nem volt szerző egyik barátjától: »Nos, mint sikerült«?

»Pompásan, kitünően, cziméhez egész hiven, mert egyetlen néző sem volt, ki savanyu arczott ne vágott volna hozzá.«

Hányat ütött?

— Franczi te! mondja az ur szobájában motozó inasának, — hallod-e, benn a másik szobában üt az óra; nézd meg hányat ütött?

Franczi be megy, de rögtön vissza tér.

— Nem tudom, kérem, hányat ütött, mert mire beértem, már elütötte.

Mi az a kritika?

— Mi az a kritika? komám uram? kérdi egyik ujság-betűző a másikat.

— Bizony, legjobb akarat mellett sem szolgálhatok, komám uram, felelt a másik, mert én még olyant nem ettem.

Józsa Gyuriádák.

A szilvási gróf egy szekederék-palócz assistentiával bekepogtat egy izben Józsa Gyurihoz, a kit épp azon nemzeti functióban talál, midőn a Jajvár mezitlábás tisztjeivel convencziókra egyezkedett.

— No Gyurka kell e vendég?

— Szervus czimborám. Hogy ne kellene? Kapva kapok rajta, főleg ha ily nekem való truppot látok, mint a milyet te hoztál.

— Hát egy kis harapni való kifutja-e? mert a poroszalai töltésed megpróbálja az ember appetitusát.

— Enni való? Akad. Hé legények! egyikötök varjut, a másik bibiczet requiráljon. Te pedig kukta szógám, vágd le a vén rókát, jó lesz bográcsos nyulnak.

Ez ebéd programra Vércese és Kula kortesek nagy szemeket meresztgettek egymásra.

— Hogy és mikép vagy különben, bruder? — kérdi a gróf Gyuritól.

— Most jól érzem magamat, mert ismét tömve van a padlásom dödbörrel, pedig tegnap is elhordott egy angáriát a jebuzeus.

— Tán Nyurga, gyöngyösi zsidó volt nálad?

— Nem biz a, csak aféle házaló handlé.

— Hát hogyan mert oly vékony erszénnyel ily vastag g'seftbe belevágni?

— Kénytelen volt vele. Kissé megréféltam ezt a minorennis Judást.

— Hogy hogy?

— Hát úgy, hogy a mint létrán a padlásra mászott és fitymálni kezdé a gyönyörű birka hüvelyeket: elbrennoltam alóla a l.jtorját, és rémültében oly áron szedte vette a dögbört, a milyet én dikáltam.

— Igen de revocált.

— Sőt fizetett, mint a köles, s úgy megszepent, hogy a padlásról hajigálta rám a bankót.

— Szegény zsidó. Ugyan van e lelked Gyurka?

— Hát csalja ki a deficitet mászon.

Az általános hahotára a háttérben guggoló cigányok is az ámbitus elé jöttek röhögni.

— No more, kell-e egy fényes huszas? — mondja Gyuri egy borzas vályog-vetőnek.

— Már hogy ne kellene? Ide vele.

— Nem oda Buda... de ha egy egeret nyersen bepakolsz: akkor tied a ragyogó jószág.

Mint hogy a Jajvár környéke hemzsegett az egércsordától, rögtön csiptek egy majorennis fajut, me-

lyet a cigány szőröstül bőröstül bekapott. Hosszan kortyogott míg lenyelhette.

— Hát hun van azs a ragyogó huszas?

— Micsoda huszas? köszönd meg gazember, hogy ily olesó kosztra kapattalak.

«Vitéz kapitány uram!*) jelentem ássan, hogy baj van a pusztán». Szól a gulyás Józsa Gyurihoz.

«No, hát beszélj szógám.»

«Az este a szűz gulya eltévedt»

«Tyhü a ki felmarkolta... no de beszélj szógám.»

«Estenden a Villongó halom hajsz oldalán heverésztünk. Egy vén tilinkós reszkető nótáján tátottuk a szánkat. A domb másik oldalán a szűzgulya legelt. Bizony jó messzire elbogarásztak. Mikor akolba terel-nénk őket... hát sehol semmi». A gulyás megizzadt a referáda alatt.

«Ejnye ilyen amolyan betyárja...»

«Sejteni kezdem tensuram, hogy nem betyár eselekedte ezt az izét, hanem valami furfangos szomszéd akarta a tensurat megteréfálni.»

«Lehet hogy úgy van. Csengess szógám avval a bivaj kolomppal.»

A kolompszóra összesereglett a Jajvár mezitlábos miliciája.

«Talpra legények a ki lelke van! — harsog a esőselékhez Józsa Gyuri; — elsikkadt a szűzgulya. Egyik lóháton, a másik számaron, a harmadik gyalog, esellel furfangal vagy furkósbot-félével vissza kell lopni a gulyát. Értitek?»

«Értjük tens uram. Meglesz.»

A szűz gulyát a kis ur**) mind egy szálíg vissza lopatta.

**) Józsa Gyuri insurgens kapitány volt.

*) Gyuri egyik mellék neve.

Bernáth Gazsi.

Tudják kérem....

Tudják kérem mi az ujság,

A legfrisebb satyra?

Az, hogy Viki a Piusnak

Gratulátiót ira.

Tavaly Lajcsi, most a pápa,

Hát jövőre ki leszen,

Kinek a sors ő fejére

Szalmakoszorút teszen?

Sancho Panza.

Szunyogdy.

(Czuczor „Hungadijára.“)

Ki ül amott a pamlagon,
Füstölgő tajtpipánál,
S kikitekint az ablakon
Savószin holdvilágnál.
Szunyogdi ő, a hős fiu,
Szívét mostan nem üli bú,
Pamlagra dölt nyugodni.

De jő Muki, s pihege szól:
»Üssön beléd a menykő!
Marsán már nem kormánykodik,
Elcsipte téled Benkő! — «
— »Ha a sors úgy akarta, hát —
Barátom, fogd be kofaszád —!
Mond, és marad nyugodtan.

Most jő Stefi struczlabával:
»Törnek reád, komám, félj!
A megcsalt hölgyek nyelve mar,
Elölök, mint lehet, térj!«
»Ha törnek is, no, — ne rikits,
Hisz nincs még torkomon dikics!«
Mond és marad nyugodtan.

»Jaj néked, a vastag Frici
Készül rád rontni, brüder!
Megöl, — ha tud — mon cher Kricsi!
Azért hát menten bujj el!«
— Légyen bár nála pipaszár!
Zikkere mondom, nem trafál!
— Mond, és marad nyugodtan.

S a mint füstöl, csibukozik,
Nem drukkolva, fikásan,
Rémült arccal most bebotlik
Tamás és: »K'rem alá's'n!«
Ordit, no most minden oda,
Itt van a hit'lezők hada,
Elvenni, amit adtak. «

»Hitelező! Donnerwetter!«
Mond, és tűnik nyugalma;
»Ugy is sovány pénztárczámon
Nem dül ádáz hatalma.«
— Pálcát ragad, cylindert kap,
A másik lépesőn leszalad,
S csak lenn jön meg nyugalma.

P. T. K.

Sugásból.

— Amice Magdics, mondja el nekem Kisfaludy
»Doboziját,« — szólítja fel a tanár mindjárt óra kez-
detén a diákok.

Dominus Magdics azonban kukkot sem sejtett
Doboziból, mindannak daczára két szeme és szom-
szédai segítségével csak elmorzsolta valahogy az első
8 sort, de a sugásból tovább egy vakkantást sem
értett.

— Tovább Molván! folytassa csak! szólítja meg
boszankodva a tanár a felelő mögött ülő nebulót, ki
két pofára sügta eredménytelenül a következő stróphát.

— T o v á b b m a r v á n, f o l y t a c s a t a k . . .
vág bele örömmel Magdics, szörnyen hadarva, azt
hívén, hogy a következő verssort kezdte el a tanár az
ő számára.

Adalék az orvosi műszóláshoz.

Jó egy ur volt az öreg X. doctor, s főérdeme
abban állt, hogy mindent komolyan vett s komolyan
mondott. A tréfa, az kívül állt az ő athmosféráján.

Egyszer disputál egy collegájával, vitatja erősen,
hogy a gyomorrákot ki lehet gyógyítani.

— Nincs arra eset; — mondja ellenfele: — idéz-
zen nekem spectabilis csak egy esetet a praxisából.

— Akár tizet. Ime itt van Kazinczy Gábor,
azt is én kezeltem.

— De hisz az meghalt.

— Meghalt, válaszol az öreg teljes phlegmával,
— tagadhatatlan hogy meghalt, csak hogy — ki-
gyógyulva halt meg.

És az öregnek igaza volt. Szegény K. Gábor
nem gyomor-, de szívbajban halt meg.

Mért nem tökéletes a rektor?

— Még sem tökéletes ebben a zongorában a
mi rektorunk! véli egy hallgató atyafi.

— Má mee no? kérdi a megszólított atyafi.

— Hát csak nem tud még büveeszhez illő bo-
lond kéepet vágni!

Törvényszéki jelenet.

Elnök. — Ön vádoltatik hogy egy asszony-
ságot órájától és pénztárcájától fosztott meg. Mit tud
fölhozni mentségül?

V á d l o t t. — Tiszta szándékomat. Én az asszony-
ságon és magamon — csak könnyíteni akartam.

Péter a becézett, Pál a mostohafi,
Az urfi és diák ez csizmadiai,
Diák könyvből egyik bölcsességet tanul,
Másikon sem kopik lábszj hasztalanul.

Kövér János.

— Genre. —

Kerek földön legderekkab
Kerek ember Kövér János,
Ha nem mondom, nélkülem is
Tudja azt az egész város.

Pénze is van, földje is van,
Czimre van most vágyódása.
Nincsen bíró: kijelölik
Őt a bíró választásra.

Tudománya ugyan nincsen,
Esze sincsen, de hisz elég:
Boros kancsó, sonka melltt
Ha mulat a voksosvendég.

Meg is történt az a fátum,
Hogy a puha karosszékben:

Mig bírónak megválaszták
Elaludt szép csöndességben.

Ösztövér.

Mért köveztek Szegeden?

Mikor szeged egy utcáját kikövezték, bámulja
egy szögedi atyafi egy darab ideig, egyszer aztán meg-
szólít egy arra menő urat:

— Ugyan mögkövetöm teins uramat, miért
flastromozzák ki ezt az utcát?

— Hát biz azt azért atyafi, hogy a föld el ne
kopjék alattunk! — lón a bölcs felelet.

Jól mondta.

— »Ugyan miért jár el mindig a szád!...
pirongatja lányát a mama, — engem most csaknem
balanzíroztál! (blamíroztál.)

és Pál.

négy szakaszban.

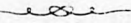
Péter urfi végzett, lett juratus nyalka.
Vár reá a szép leány, s egy kis hivatalka.
Pálnak is kezében van a vándor könyve,
Mikor utnak indul, szeme lábad könybe.

Pensum.

(Az 52-dik számban közlött epigramm fordítása.)

A szent liga: iga; az egész csuklyás gyülelés:
vész;

A papi szék: izék; és a kolostor: ostor.

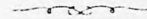
Menu.

= *Honny soit qui maly pense! A Delejtűnek sikerült Bernát Gázsit megnyerni az étlapi rovat vezetésére. A munkatársak ezen étlap szerint fognak étkezni, Castis omnia casta.*

Műfordítás.

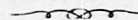
A magyar nyelvet tanulni kezdő ifju az iskolában »halottak napját« hallván emliteni, de e szónak értelmét magának meg magyarázni nem tudván, megkérdezi mellette ülő, a német nyelvben meglehetősen járatlan társát, hogy mit jelentsen a szó? A mire az azt válaszolja: »Krepirtentag.«

Az Üstökös lapszemléje.

Parbleu! — 'Sapristi! — Corpo di Bacco! — Mille tonneres! — Saprella! — Potztansendsakkerment! — Himmeldonnerwetternochamal! — Goddam! — Cinyemintye! — Wiehajszt? — Honnysoitquimalypense! — Totaldevelsutblaszt! — Sapientisat! — Vederemo!

Delejtűhü!

Péter nagyságos ur! hiják diszebédre;
Szüksége van ahoz pompás öltözékre.
Pálnak van műhelye, híres mester, varga;
A nagyságos urnak csismáját megvarrja.

L e s s i n g b ó l.

Trill és Troll.

Troll Dorindát, Trill arczképét csókolja,
Vaj' melyiknek irigylendőbb a módja?
Azt szeretném, hogyha nékem eldöntnék:
Képen, arczon edesebb-e a — füsték?

Válasz a kérdésre.

Én azt hiszem, hogy Trill járt jobban ott,
Kit képe vissza nem csókolhatott.

Egy nőre.

Kedves, tiszta, s igen szép kis kutyád,
Nem csudálom, hogy összecsókolád;
De hogy kutyád megcsókol tégedet
Ezt bámulom én — oh nő — szerfelett.

Egy más nőre.

Rágalmaznak: hajad feketére fested...
— Hej, fekete volt az, a mikor megvetted.

Egy majomra

Ki mindent utánunk tett éltiben,
A pávián im meghalt és pihen;
Fogadjunk rá: nem sokkal ezután,
Mi teszszük azt, mit most e pávián.

V. J.

Milyen idő van?

— Ugyan mondja csak, ön járt már a Kriván tetején, milyen idő lehet ott ilyenkor? kérdé egyik csikorgó hideg napon Tini k. a. süldő udvarlójától.

— Oh! Nincs ott semilyen sem, kérem alássan.
Felelt kedveskedve a kérdezett.

és Pál.

négy szakaszban.

Egy karácsony napon Pétert eleresztik,
Azt se mondják neki, mi okozta vesztit?
Elmehet koldulni, s hirdetni a népnek,
Hogy a tudományos pálya milyen vétek.

Pál, ha hozzá fordul, megosztja kenyerét.
Tőle nem vették el jó kérges tenyerét.
Jó hely az a műhely! az isten megsegít
— S onnan a miniszter nem csaphat el senkit.

k.—s. M.—n.

Az „Üstökös“ eredeti okmánytára.

Tisztelt Orvas úr!

Legyen szives olyan gyomortisztító szert küldeni, mely egyszersmind köhögés és lábdaganatról szolgáljon. Tisztelteli

B. A.

tüdőgyulladásban Siádon

Bizomság levély.

Hoty eszt a becsuletos tokacs léginy Jano Matsky mienk falujaba a Iszasegen három esztendi mek kity holnap dolgozta a mienk tokats becsule-es mester ember Spivala Gyuronag mihelybe, — izz hogy aszta bocsuletes jambor leginy soha miktsag sinkinag semi gorombasag meg nem csinalta izz pegyik a evi gazdanag se a itelbe, se pegyik vaty zaszonyval, vaty evi lejanyaval semi képen meg nem

veszekete, hanem natyon pötsölte. — da elakarja menyi mienk faluból a Gyingyesre, azir kiagyung az evi becsuletos a tézstatumot Signatum Iszaseg Anó 1812 Die 23-o Decz Jano Szrala Biró, Tamas Kavarnyik Tervin biró. — Perme Antoni is Ovsiaik Juratus loci notarius.

nevem

Pityoka Marci.

Burgundia.

— No Ferkó kiált rá a rektor szórakozott diákjára; — megtudnád e szaporán mondani, hogy Burgundia merre van?

— Igenis .... burgundia van ... a tiszteletes ur kertjében is! — volt a válasz.

Száz forintos kirándulás.

— Nem vig történet ez, a kiken megesett. —

A minap összetalálkoztam Bélus és Gyula barátimmal. Szép volt az idő, szeretttünk volna valahova kirándulni; de hova? ebben a mai világban sehova se mehet az ember pénz nélkül.

— No, szólék, az idő kedvez, kísétálhatunk a közel faluba Szalóceziékhoz, ott mindig szívesen látnak bennünket.

Indítványom helyeslést nyer, s némi előkészület után fölkerekedünk, s vígan fűtörészve haladunk az uton, az apostolok lovain.

— Hány óra, pajtás?

— Fél hét,

— Fél hét? elmenjünk-e ily későn, vagy se?

— Térjünk vissza; — mondja Gyula.

— Nem oda Buda! felel Bélus; ha már eddig jöttünk, nem fordulunk vissza.

— Ugy van! helyeslém, s ezzel befejeztük a vitát.

Csendesen beszélgetve folytatjuk utunkat negyed óráig. A nap a felhők közé vonult, mindegyre sötétebb lett.

— Pajtás. Aligha eső nem lesz! — mond Gyula, aggodalmasan tekintvén a csoportosuló felhőkre.

— Akár lesz, akár nem lesz, haza nem térünk. A falu közelebb van, mint a város.

A felhők mindegyre tornyosulnak, az első cseppet Gyula veszi észre.

— Nem megrondtam, térjünk vissza?

— De bizony megmondtad, — felelünk rá.

Az eső mindegyre nő, végre záporrá vastagul. Nosza vedd el magad! Futunk egy negyedóráig lélekszakadva. — — Mire a falu széléhez érünk, sötét este van... Átázva, kifáradva, elesüggedve haladunk tovább. Eszembe jut a vers:

»Mind lumpok ők, ... stb.«

— Mit csinálunk most? hova megyünk?

— No, ha már a faluban vagyunk, csak el látunk Szalóceziékhoz!?

Az egész falu sötét, egy árva lámpa se világít, nem látunk semmit... Mintha valaki elesett volna.

— Mi az? kérjük.

— Mi az? — felel Gyula. Az ördögökbe, hát az hogy az, árokba estem, s oda az új ruhám? Hamar huzzatok ki! ... Gyufát gyujtunk, hát látjuk öt féloles árok térdig érő vizében, rútol bepiszkolva

sárral. Nagy ügygyel bajjal, kiszabadítjuk a sárfördőből...

— Pajtás! menjünk be ide, valamelyik házba...

— Menjünk be... Itt az ajtó. Bemegyünk. Egyszerre elordítja magát Bélus.

— Mi lelt? kérjük.

— A tagadóját; megesipett a kutya.

— Azt gondoltuk megharapott, hát csak megesipett? No a hol a vendéget így köszöntik, nem jó hely az. Térjünk vissza.

— Hiába is mentünk volna a házba; nem volt honn senki; a mint bejöttünk, úgy kimentünk az ajtón.

— Hány az óra?

Gyufa világánál látjuk, kilenc mult. Evvel aztán ismét tovább tapogatózunk.

— No, ti közsamarak, — mond Gyula, hát hova megyünk most így vaktában?

— Majd eljutunk valahogy... Hogy hova? azt magam se tudtam volna megmondani.

— Gyujtsuk meg az egész csomag gyufát, így talán tájékozhatjuk magunkat!

A másik percben fenn lobog a gyufacsomag lángja, de hirtelen eloltja a szél, most már se pénz, se posztó... csak annyit vehettünk ki, hogy a falun kívül, a réten vagyunk, a szénakazlak között.

— Pajtás! bujjunk ide a kazalba, legalább megszárihatjuk magunkat... Csak tapogatózunk...

Végre megtaláljuk a kazalt, belebujunk mint az ürge a vaczkába. Ugy örülünk hogy valahára mégis kényelmes helyen, habár összehúzódva is, megszállhatunk.

E kényelmes helyen nemsokára elalszunk. Felébredünk úgy éjfél után, megkezdjük a discursust. Gyula ruháját, Bélus elveszett óráját siratja, csak énnekem nincs semmi bajom. Egyszerre lépteket hallunk.

— Szent isten, zsványok!...

— Uram, ne hagyj el!...

— No most jaj lesz neked! gondolám magamban; ép az elébb dicekedtél hogy nincs bajod... ha nincs, lesz. A léptek közelednek, egyszerre megállnak előttünk.

— Kik vagytok? kérdi egy erős hang.

— Ah, uraim; szegény utasok. Eltévedtünk. Kégyelmezzenek, ne bántsanak.

— Ej, azt a szénalopó neveteknapját, ösmerünk benneteket; azt gondoljátok, hogy ily időben nem bírnak vigyázni a szénára?... Ekkor hirtelen egy kéz ragad meg... én ellenszegülök... de a csöszök ildomos vendégkisértője, minek hatását egy jajjal kö-

szöni meg az ember, megtanít engedelmességre összekötnek mindhármunkat, hiába kérünk, hiába mondjuk, kik vagyunk, ők erősítik, hogy addig nem bocsájtnak el, míg nem tudják, kik vagyunk.

Megyünk előttük, mint rabok a falu felé... az eső eláll, pitymallani kezd... Hát ó csodák csodája! majd leesik az állunk bámultunkban, midőn látjuk hogy Szalócziék udvarában vagyunk a nélkül, hogy észrevettük volna. Egyik csősz előre megy, megjelenti Szalóczi urnak az esetet. Felmegyünk a grádicson, a cselédek szájátva bámulnak ránk. Ezek azok az ifurak? kérdik egymástól, s ki igent, ki nemet mond. Eszembe jutott ez a nóta:

»Nem vétettem... a tens vármegyének,
Mégis bejutottam... (szénatolvajnak.)

Bemegyünk az előterembe, feloldatik kötelékünk, nyílik az ajtó, kijő Szalóczi ur...

Mi meg nem zavarodva »Jó reggelt!« kívánunk neki.

— Fogadj Isten. Hát amicék, mi baj? hogyan jutottak ide?

Elmeséljük neki az egészet.

— Soh'se busuljanak azon, ha csak anynyi a baj. Mindjárt rendelek egy kis reggelit. Aztán kenetek — fordul az örökhez, másszor jobban megnézzék, kit fognak el.

Azok mentik magukat, hogy a sötétben nem láthatták kik vagyunk; ezután bocsánatot kérve tőlünk, mind a hárman eltávoznak.

Beszélünk az öreg ural egyről másról; egyszerre nyílik az ajtó, belép a kisasszony, ki a dologról még mit se tudott.

— Csókolom kezeit! — Jó reggelt kívánok! s azzal meghajtjuk magunkat előtte.

— Nem tudom valóban elgondolni, mért szerencsétettek oly korán jelenlétökkel...

Elmondjuk a kisasszonynak is újra az egészet... Hosszu szabadkozás után megisszuk a reggelit, s aztán — megköszönve az irántunk való szívességet, — eltávoznak.

Délután consiliumot tartottunk. Veszteségünk, kárunk száz forintra rugott. Bélusnak órája, Gyulának pénztárcája vezet el... én pedig kaptam az ütleget. Nos hát az olvasó melyikünk bőrében szeretne lenni? Még

most is borsózik a hátam, ha a száz forintos kirándulásra gondolok. Száz forinton pedig ugyancsak derekasan mulathattunk volna. Ha ezt előre tudjuk, e balszerencse nem történik velünk. Hja! de sorsát senki el nem kerülheti. De ezzel még nem volt vége szenvedésünknek. Rádásul Bélust kitelte a hideg, Gyula ugyanaz nap roppant fogfájást kapott, engem pedig egy éjszaka nem hagyott aludnom az ütlegláz.

Ki tagadja, hogy ez nem volt multság, és pedig száz forintos multság? R. B.

Megfordított „Szólj már te is.“

Falusi lakodalomban volt a zeneművészek érdemes kara. Eljövén a vacsora ideje, nagy tál forró kását tesznek fel az éhes had elé.

»Hát csak fújd má ezst ázs áldást te trombitás!« — szólt a primás. Mikor a kása kihült és el is fogyott egy mákig, — egy pint jó neszmélyit hoztak az asztalra A trombitás megakarja tartalmát ismerni s nyúl az üveg után. — »Megállj csak trombitás te már fújta a kását, — ezst meg majd ér huzsom meg!«

Szerkesztői subroza.

— Hova lett a menyasszony? közelhetlen, mert rejtekhelyét nem illő elárulni. — Czigány költészet. Hogy nem üti a mértéket, kívánata szerint annak számítjuk be, hogy még az öreg esztendő halálos napjaiban született. Az adomákat, úgy látszik, már az új évben írta. — Megnyugtató és Kicsérelt szív; régi nóta, nem kezdjük újra. — Szerelmieskü; ros. A melyik megjelent, sikerült paródia. A fordítás szép. A jó isten Berangertől, úgy emlékszünk, már át van ültetve. T. példány megy. — Monológ. Minekutána ezen „kéziratott“ nem használhatjuk, annakutána nem is küldhetünk „tiszteltpéldányt“. — „Hírlap statisztika.“ Nem jobb a „Mátyás deákné“ vásznánál, azaz humortalan. Nem így patogott előbb. — Aszódra. A kezdő betűk találkoznak, ennyi az egész. Így aggodalma elenyészik. — H. I. A szegszárdi fogja bebizonyítani, hogy ros. poéta lehet jó költő. Azokat a tisztujtási adomákat kérjük. A felelőség az Üstököst illeti, nem a beklődöt. A szerkesztőség titoktartása pedig oly szent és sérthetetlen, akár a fülbevaló gyónás. Az új évi üdvözlöt, s minden gratulációt mi is szívből viszonzunk — Téltörténet. Üres kis semmi, csinosan előadva. Ez az izlés a leírásban elhítheti velünk, hogy ha választani fog ön valami tárgyat kidolgozásra, (mert tárgya épen nincs e rajznak,) az teljesen sikerülend. Várjuk. —

Laptalajdonos és felelős szerkesztő

JOKAI MOR

Lakása: Stáció-utca 80-ik szám alatt.

Pest, 1871.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Barátok-tere 7-ik szám.)

Hirdetések felvételnek:

NASCHITZ J.

hirdetményi irodájában, Pest, József-tér 12. sz. a.

Rajzolja:

JANKÓ.

Metszi:

POLLAK

KOLLARITS JÓZSEF és fiai

legelső kézféhernemű gyári raktárában PESTEN vaczi utca az „YPSILANTI“ hoz legnagyobb választékban legjutányosb árakon kaphatók mindennemű 4270 **férfi, női és gyermekféherneműek.** 3—4

Férfi ingek, rumburgi, hollandi vagy irlandi vászomból, darabja 2 frt 50, 3 frt, 3 frt 50, 4 frt, 4 frt 50, 5 frt, 5 frt 50, 6 frt, 6 frt 50, 7 frt, 8 frt, 10 frt, 12 frt.

Férfi bál ingek, 3 frt, 3 frt 50, 4 frt, 4 frt 50, 5 frt, himzették 6 frt, 7 frt, 8 frt, 10 frt, 12 frt. 14 egész 20 frt.

Férfi madapolan ingek 1.50, 1.75, 2, 2.50 3, 3.50, 4 frt.

Férfi színes ingek 1 frt 50, 2 frt, 2 frt 50, 3 frt.

Férfi gatyák magyar, főmagyar vagy francia szabásra, félvászonból 1.50, 1.55, 1.60, tiszta vászomból 1.75, 2, 2.50, 3, 3.50.

Férfi gallérok, kézélok, nyakkötők, félharisnyák és mindennemű vászon s batist zsebkendők.

Női ingek vászomból sima 2.25, 2.50, 3, 3.50, 4, 5, himzették 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 14 frt., francia melvarrással 4, 4.50, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12 frt.

Női háló-csorgettek 1.85, 2, 2.25, 2.50, 2.75, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 6 egész 12 frt.

Női francia derék-fűzők 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.

Női harisnyák legjobb minőségben pamutból, kötege 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 7, 8 egész 15 frt., czérnából 11—24 frt.

Női alszoknyák s nadrágok perkálból csikos s piquet barchetből, éjjeli s pongyola főkötők, mindennemű vászon s batist zsebkendők.

Fiu ingek vászomból, madapolánból s színesek a legjutányosb árakon, ugyszinte fiu-gatyák s félharisnyák.

Leány ingek minden formában, ugyszinte leány-csorgettek s harisnyák.

A legnagyobb választékban férfi és női téli alsó ingek s nadrágok, ugyszinte minden téli árú, legujabb flanel ingek s schawlok.

Továbbá ajánljuk nagy raktárunkat rumburgi, hollandi s irlandi vásznokban. Darabját 25, 27, 28, 30, 32, 35, 40, 50, 60 egész 120 frt.

Creas vászon 12, 12.50, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20—25 frt. Vászonzsebkendők, kötege 3, 3.50, 4, 5, 5.50, 6, 6.50, 7, 8, 9, 10—20 frt, baliszsebkendők 4.50—30 frt.

Tőrükközök, kötege 5.80, 6.90, 7.50, 9.50 10, 12 egész 20 frt. Asztalkendők, kötege 5, 5.50, 6 egész 12 frt.

Abroszok és damaszt asztali-készletek 6, 8, 10, 12, 18 és 24 személyre minden áron.

Színes ágyi canavászon, vége 9, 10, 11, 12, 13—16 frt. Fügönyök a legnagyobb választékban, egy ablakra 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 14, 15 frt párja.

Asztal- és ágyterítő, kávé abroszok s csemege-kendők. Menyasszonyi készletek 200 frttól 2000 frtig kész fehernemű s vászonban a legszebb kiállításban szolgálhatunk. Nagy árjegyzékünket kívánságra bérmentesen beküldjük.

Levél általi megrendelések még az nap melyen érkeznek, legjobb kiválasztásban eszközöltetnek, csomagolási díjt nem számítunk.

Selyem- és gyapju-shawlok (cachmir) 1 frttól 1.50, 2, 2.50,

HOLLOS J.

fehernemű és uri divát-árúknak **ÁRJEGYZÉKE.**

Pesten, Dorottya-utca 10. sz.

- Saját készítmény.
- 1 db. sima sifon-ing, legjobb minőségű, ft. 1.60, 2, 2.30, 2.50, 3, 3.50-ig.
  - 1 " sifon-ing, szép hosszukás mellet, ft. 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50-ig.
  - 1 " kereszt szép mellet, ft. 3, 3.50, 4, 4.50-ig.
  - 1 " sima, vászonmellet, 3.50, 4—5 ftig.
  - 1 " hosszukás és kereszt, vászonmellet, 3.60, 4, 4.50, 5, 6, 7—8 ftig.
  - 1 " egész vászon-ing, 2, 2.50, 3, 50—4 frt.
  - 1 " legjobb rumburgi vászon-ing 4 frttól 4.50, 5, 6, 7 ftig; a legfinomabbak hosszukás, kereszt mellet, kézimunka, 15 ftig.
  - 1 " himzett ing, jabot- vagy caro-kézimunkával, francia-féle 4.50, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 15 ftig.
  - Ingek és alsónadrágok 10—15 éves fiúk számára ft. 1.10, 1.50, 2.50-ig.
  - 1 db. színes ing ft. 1.50, 2.20, 2, 60-ig.
  - 1 " ing, két külön gallérral, legujabb minta szerint 2.60—3 frt.
  - 1 " ing francia perkálból 3.50—4 ftig.
  - 1 " ing Oxford-shirtíngből, saját két külön gallérral 5 frt.
  - Alsó-nadrágok ft. 1.50, 1.80, 2.20 legjobb rumburgi vászomból különféle minta, magyar, félmagyar és francia, 2 frttól 2, 20, 2.40, 2.60, 2.80. 3 3.50-ig.
  - 1 tuat fehér vászon-zsebkendő 3, 3.60, 4.40, 5, 5.50, 6, 7, 8, 9, 10—15 frt.
  - 1 " fehér vászonbattist-kendő 6.50, 7.50, 8.50, 9.50, 10.50, 12.50, 15—20 frt.
  - 1 " színes szegélyyel ft. 6.50, 7, 8, 50-ig.
- Dus választék **chemiset-, gallér- és kézélok-gombokban, esont-, gyöngyház- és arany garnitúrák, valamint sok más e szakba vágó czikkeek.**
- MEGRENDELÉSEK** utánvételel vagy az összeg előleges beküldése mellett pontosan elküldetnek. Nem tetszés esetében az általam küldött árúczikkek használatának előtt díjmentesen visszavetnek.
- 3, 3.50, 4, 5, 6, 10 frt. szintén beszövétt 5 frttól 11 frt.
- 1 " ourlé 15, 18, 20 frt.
  - 1 " cbinai ft. 2.40, 3.50, 4.50-ig.
  - Selyemzsebkendők darabja 1.30, 1.50, 2, 2.20, 2.50, 3, 4 frt.
  - 1 tuat törülköző esinav, damasztból 5.50, 7, 8, 9, 10, 15, 18 frt.
  - Dörzs-törülközők darabja ft. 1.20, 1.50.
  - Dörzs-keztűny, hát-dörzsölő-szalag, lepedő és fürdő-köpenyek csuklyával.
  - Betételek sifonból, vászon- és vászon-battisztból hosszukás keresztben és himeze, 40, 60, 80 krtól, 1, 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 6, 7, 8, 15 frt.
  - Chemiset-ek simán, jabottal hosszú kereszt. és himeze, 55, 70 krtól, 1, 1.20, 1.60, 5 forintig.
  - Kézélok és gallérok sifon és vászomból, legfinomabb, a legujabb mintáknab 3—6 frt.
  - Dus választék legujabb nyakendőkben.
  - Plaid-ek, bel- és külföldi, nagy és kicsiny 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 14, 15—26 frt.
  - Utítakarók 6.50, 13—25 frt.
  - Gummi-eső-köpenyek beföldi és angol 12, 13, 14, 15—20 frt.
  - Bőr-garnitúrák ft. 5.50, 6.50.
  - Harisnyák, pamut-, cérna-, vászon- és selyemből, szövött és kötött 2.40, 3.40, 4, 4.50, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 18 frt.
  - Esernyők és uri napernyők 2.30, 2.50, 3, 4, 4.50, 5, 6, 7, 8, 9, 10—18 frt, továbbá 12 rétiék stíléttel.
  - Nadrágtartók 40 krtól, angol, francia és selyem 3 frt.
  - Egészégi mellények 1.30, 1.50, 2, 2.50, 3—4 forintig.
  - Tornász-flanel-ingek ft. 3, 4, 4.50 selyemmel 5—6 frt.
  - Egészégi nadrágok szintén flanelből 2, 2.50, 3, 4, 5—6 frt.
  - Flanel-szövetek rő.e 1.50—2 frt.

Egyszintén Handol-íngek és nadrágok 3 frttól 5 frt.

Régiség- és ásványgyűjtemények
3 frttól kezdve fölfelé

használhatók; valamint válogatott ékszer-tárgyak, ó- és újdívatuk minden árban kaphatók az **érem-, ásvány- és régisegtárgyak** iródjában, a Lloydépületben.

Unicum a cosmetica körében!
Nem hajfestő-szer!

Dr. John Brown,
es. kir. szab. valódi

Hajóvó kenőcse,
ép úgy fekete, mint barna és szőke haj számára, minden hajfestőszert fölöslegessé tesz, rövid időn tökéletesen helyreállítja a megöszült hajzat és szakáll természetes színét; a siker a használatnak már első napján világosan szembetűnik; elhárítja a további és kora megöszülést, ép úgy a hajnak kihullását s dus hajnövést idéz elő, olyat, minőt csak az erőteljes fiatalnál észlelhettünk. A haját a kenőcs finomra, finyessé teszi, a néklük hogy a füveget elzrosítam. A haját mi gazdálkodás szempontjából különös figyelemre méltandó. A helybeli, vidéki és külföldi igen tisztelt vevők kényelmére írásbeli megrendelések egyes tégelyekre akár kézpénzbeli fizetésre, akár utánvétre postafordultával a központi raktárnál teljesítetnek:

Bécsben, Mariahilf, Gumpendorfi-út 43. szám I. emelet.
Pesten Török Józset gyógyszer-tárában király-utca 7. sz.

A biztos eredményért kezeség vállalattik.

Egy nagy csupor ára 2 frt, 1/4 tuzat 4 frt 80 kr., 1/2 tuzat 9 frt, 1 tuzat 16 frt 80 kr. Kisebb csupor ára 1 frt, 1/4 tuzat 2 frt 70 kr., 1/2 tuzat 5 frt 10 kr., 1 tuzat 9 frt kézpénz vagy utánvét mellett

Idménykék csak a központ riaktár által eszközöltetnek.